

Република србија
УПРАВНИ СУД
4 У 7196/13
12.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Миша Петровски, адвокат из Београда, ул. Џорџа Вашингтона бр. 2/7, против туженог Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда - Сектора за другостепени управни поступак, ради поништаја решења туженог XXI-05 број: 351.1-33/13 од 15.03.2012. године, уз учешће заинтересованих лица: Б.Б. из ..., ул. ... бр. ..., В.В. из ..., ул. ... бр. ... и Г.Г. из ..., ул. ... бр. ..., у предмету грађевинском, након усмене јавне расправе одржане дана 12.03.2015. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.03.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев заинтересованих лица Б.Б. из ..., В.В. Из ... и Г.Г. из ... за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца поднета преко пуномоћника против решења Одељења за грађевинско- комуналне послове, Одсека за грађевинске послове, Управе градске општине Земун број: 351-119/12 од 12.12.2012. године којим решењем је, ставом првим диспозитива дозвољено понављање поступка по предлогу овде заинтересованих лица изјављеном дана 20.07.2010. године преко пуномоћника у предмету број: 351-870/09 окончаног правноснажним решењем о одобрењу број: 351-870/09 од 21.10.2009. године, а којим решењем је инвеститору, овде тужиоцу одобрена реконструкција и доградња стамбеног објекта ради формирања једног петособног стана нето површине $P = 115,92 \text{ m}^2$ са подрумом површине $P = 40,32 \text{ m}^2$, у ..., у ул. ... бр. ..., на кат. парцели бр. ... К.О. ..., а на основу Акта о урбанистичким условима број : 350.3-1213/07 од 02.07.2008. године издатом од стране Секретаријата за урбанизам и грађевинске послове – Одсека за подручје општине Земун. Другим ставом диспозитива поништено је решење о одобрењу број: 351-870/09 од 21.10.2009. године, док је ставом трећим диспозитива одбијен захтев овде тужиоца као инвеститора за издавање одобрења за реконструкцију и доградњу стамбеног објекта ради формирања

стана ближе означеног као у ставу првом диспозитива.

Тужбом поднетом Управном суду дана 30.04.2013. године тужилац је оспорио законитост решења туженог из свих законом прописаних разлога наводећи да је првостепени орган, а затим и другостепени, погрешно заузео став да се вештачење изведено по захтеву Б.Б. 03.07.2010. године може сматрати разлогом због кога има места примени члана 242. став 1. Закона о општем управном поступку, зато што је то вештачење извршено по налогу Б.Б., те се има третирати као чињеница коју је подносилац захтева за понављање поступка могао знати и пре датума који је као такав означен у решењу првостепеног органа пошто није било разлога да се то вештачење не обави у неком ранијем временском периоду, а што би по природи ствари имало онда за последицу и подношење захтева за понављање поступка у законском року, а овако је дошло до злоупотребе прописа којим се одређује рок или услов у коме се такав захтев може поднети. Додао је и да се у конкретном случају очигледно не ради о новим чињеницама и новим доказима за које подносилац захтева за понављање поступка није могао знати нити користити у законом прописаном року за понављање поступка, због чега се накнадним коришћењем таквог доказа као нове чињенице нарушава принцип правне сигурности, а поготово у ситуацији што је првостепеном органу морала бити позната чињеница о удаљености објекта тужиоца од објекта који се налази на адреси у ул. ... бр. ... јер је решењем истог Одељења које је одлучивало о понављању поступка, само у делу послова легализације, а под бројем: 351-14387/03 од 26.01.2006. године Б.Б. одобрена легализација изведених радова на његовом објекту, из чега следи да су легализовани радови које је он извео такође на мањој удаљености од 4м од постојећег објекта тужиоца и то пре било каквих интервенција, па уколико и постоје било какве незаконитости или несагласности са Актом о урбанистичким условима онда се то односи на кат. Парц. ... на којој се налази објекат Б.Б. који није постављен у складу са урбанистичким условима издатим на бази детаљног плана регулације општине Земун који представља плански основ за изградњу објеката на наведеним кат. парцелама. Указао је и да је због тога незаконит став првостепеног органа којим је обијен захтев за издавање одобрења за реконструкцију и изградњу његовог објекта у ситуацији када предвиђена интервенција задовољава утврђен урбанистички параметар за удаљеност новоформираног објекта од 1,5м од границе са кат. Парцелом ... КО Из ових и других разлога ближе наведених у тужби тужилац је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени је у одговору на тужбу у свему остао при наводима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересована лица В.В., Б.Б. и Г.Г су преко пуномоћника оспорили наводе тужбе истичући да се у списима предмета налази потврда вештака Д.Д. као доказ на околност када је ко од овде заинтересованих лица сазнао за употребну дозволу издату тужиоцу, са тим да је из налаза именованог вештака Б.Б. сазнао и да је дозвола незаконита, док В.В. и Г.Г. до добијања налаза вештака нису уопште знале за постојање предметне грађевинске дозволе од 21.10.2009. године. Такође су навели да је у време када су радови на тужиочевом новом објекту били на самом почетку, односно када стари објекат још није био ни уклоњен, тужилац имао могућност, као и сва овлашћена лица да незакониту дозволу измене и прилагоде је Акту о урбанистичким условима и законским одредбама, међутим, тужиоцу је примарни циљ био хитан завршетак објекта због чега је тужилац већ након неколико дана од почетка градње одступио од пројектне документације и у још већој мери угрозио суседни објекат у Златиборској бр. 39а, тако да умешачи данас живе у полумраку, светлост им је умањена за 50%, у ситуацији неусловној за здрав и нормалан живот, а угрожена им је и

приватност, јер је на свом високом објекту изграђеном на веома малом растојању од њиховог, тужилац отворио чак једанаест прозора са лођом. Још су додали да су због одступања од одобрене пројектне документације надлежни инспекцијски органи донели решење број: 354-388/2010 од 26.07.2010. године којим се радови обустављају 30 дана ради прибављања, односно измене грађевинске дозволе, на шта се тужилац није обазирао, већ је несметано наставио са градњом па је тек након интервенције републичке грађевинске инспекције дошло до прекида радова, затварања и печатења градилишта и доношења решења о рушењу од стране Грађевинске инспекције општине Земун 16.08.2010. године упркос чему је тужилац већ након десет дана отпочео са радовима током којих је скидао заштитне траке и након обављених радова враћао их на место, да би 29.09.2010. године уклонио све заштитне траке и наставио радове у пуном обиму, два месеца по доношењу решења од 26.07.2010. године о обустави радова. Заинтересована лица су указала и да је објекат тужиоца неколико пута већих димензија од оних назначених у одобрењу за градњу из 2009. године, те да је у међувремену завршен иако је постојало решење о његовом уклањању. Оспорили су и наводе тужиоца да су легализовани радови на њиховом објекту на мањој удаљености од 4 метра од постојећег објекта тужиоца образлажући своје оспоравање тиме да су у време када је правни претходник, супруг В.В. и отац Б.Б. и Г.Г. градио предметни објекат у ... бр. ... важили једни прописи, а да сада важе други прописи, због чега је свако ко гради у обавези да поштује законске одредбе и прописе у време градње, што су заинтересована лица и испунила а што надаље значи да је објекат заинтересованих лица постојао много пре на истом месту од времена када је А.А. почео да гради на адреси у ... бр., због чега је на њему била обавеза да у целости води рачуна о важећим законском прописима у време када је предузео градњу. Тим пре што су сви радови изведени на објекту заинтересованих лица одобрени решењем Одсека за грађевинске и комуналне послове Општине Земун број: 351-14387/03 од 26.01.2006. године и то након доношења ДУП-а за општину ..., а у то време је на суседној кат. Парц. ... постојао приземни стамбени објекат изграђен око 1950. године од приближно 70 м² и на удаљености од 3,88 м² од стамбеног објекта у ул. ... који није имао прозоре окренуте према објекту на броју ... и зидан је у складу са тада важећим законским прописима поштујући удаљеност и приватност у односу на суседни објекат породице Б. изграђен 1940. године. Начин на који је тужилац уз непоштовање законских прописа и својих суседа, те више пута изречене забране градње и уз игнорисање грађевинске инспекције, сазидао свој објекат представља самовољу и својеврсно грађевинско насиље којим је заинтересованим лицима онемогућено право на нормалан и здрав живот. Предложили су да суд тужбу одбије и тужиоца обавезе да им накнади све трошкове управног спора.

Управни суд је дана 12.03.2015. године одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), у присуству пуномоћника тужиоца, адв. Милице М. Ташковић и заинтересованог лица Б.Б. Из ..., а у одсуству уредно позваних туженог и заинтересованих лица В.В. и Г.Г., у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима, којим је, ставом 1. прописано да изостанак уредно позване странке са усмене расправе не одлаже њено одржавање.

Пуномоћник тужиоца је на усменој јавној расправи у свему остао при наводима тужбе и предложио да суд тужбу уважи тако што ће поништити оспорено решење, а наводе заинтересованих лица изнете у одговору на тужбу, без приложених доказа, оценио је паушалним.

Заинтересовано лице Б.Б. је изјавио да у свему остаје при заједничком одговору на тужбу који су заинтересована лица доставила преко пуномоћника адвоката, указујући да су

уз одговор доставили суду и доказ на околност изградње њиховог објекта 1969. године у улици ... бр...., а предао је суду и копују закључка Секретаријата за послове легализације објекта Градске управе града Београда XXXI-14 број: 351.21-71369/2011 од 07.07.2014. године (правоснажан 22.09.2014. године), којим је одбачен захтев тужиоца за легализацију радова изведених на објектима у ул. ... бр. ..., на деловима кат.парцела ... и ... КО ..., као непотпун, разјашњавајући да се ради о зиданим помоћним објектима подигнутим око главног објекта, а на недозвољеној удаљености у односу на посед заинтересованих лица, због чије несагласности за изведене радове је захтев подносиоца за легализацију и одбачен.

Поводом ових навода заинтересованог лица пуномоћник тужиоца се изјаснила да се приложени закључак не односи на предмет овог управног спора, јер се не ради о мериторној одлуци, већ о одбачају захтева као непотпуног.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа овог предмета и речи пуномоћника тужиоца и заинтересованог лица на јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након одржане јавне расправе у смислу одредбе члана 2., члана 33. став 1. и члана 34. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења произлази да је решењем Одељења за грађевинско-комуналне послове градске општине Земун број: 351-870/09 од 21.10.2009. године овде тужиоцу као инвеститору одобрена реконструкција и доградња стамбеног објекта ради формирања једног петособног стана на означеној адреси, све у складу са Актом о урбанистичким условима IX-14 број: 350.3-1213/07 од 02.07.2008. године издатим од стране Секретаријата за урбанизам, Одељења за спровођење урбанистичких планова, Одсек Земун и Нови Београд. Дана 20.07.2010. године овде заинтересована лица су преко пуномоћника поднела предлог за понављање поступка правноснажно окончаног наведеним решењем позивајући се на одредбу чл. 239. став 1. тачка 1., 4., 5. и 9. Закона о општем управном поступку и прилажући уз захтев налаз вештака грађевинске струке Д.Д. од 03.07.2010. године. Оцењујући благовременост поднетог предлога као и чињеницу да ли је предлог поднет од стране овлашћених лица, првостепени орган је закључио да се датуми са којим су се овде заинтересована лица упознала са налазом вештака могу сматрати као дани од када су они стекли могућност да употребе нове доказе, што значи да је предлог поднет 20.07.2010. године, благовремен, пошто је поднет у року од 30 дана од када је све троје подносилаца сазнало за нове доказе у односу на поступак у коме је овде тужиоцу издато решење о одобрењу за изградњу од 21.10.2009. године, па како је првостепени орган надаље испитујући поднети предлог закључио и да подносиоци, иако нису сувласници на објекту и парцели на којој је објекат тужиоца изграђен, због чега нису ни били учесници у првостепеном поступку, имају правни интерес за учешће у поступку као сувласници објекта на суседној парцели од оне на којој се гради, а чијом изградњом би могли бити угрожени њихови интереси, те како је на основу приложеног налаза вештака учињена вероватним и околност на које је предлог заснован - да између новопланираног и објекта на суседној парцели не постоји потребно удаљење од 4м, првостепени орган је нашао да су испуњени услови за понављање поступка и применом чл. 247. ЗУП-а исти дозволио. У поновљеном поступку првостепени орган је преко службеног лица грађевинске струке извршио увид у Идејни пројекат Ђ.Ђ. Из ... и утврдио да у том пројекту на основу кога је издато решење о одобрењу за градњу нису учртани објекти на суседним катастарским парцелама ... и ... КО ..., већ је само искотирано растојање планираног објекта до границе парцеле према кат. Парц. ... КО ... од 1,55м, док је у графичком прилогу скице положаја куће

број ... у односу на суседне објекте на бр. ...-... и бр.... у ... улици само искотирано растојање од 3,88м између постојећег објекта на кат. Парцели ... КО ... и постојећег објекта на кат. Парцели ... КО ... и растојање од постојећег објекта на кат. Парцели ... КО ... и границе парцеле према кат. Парц. ... КО ... од 2,54м, те закључио да није испоштовано минимално растојање објекта од бочног суседног објекта како је дато у Акту о урбанистичким условима од 02.07.2008. године, због чега нису испуњени услови за издавање одобрења за изградњу у складу са чланом 91. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, бр. 47/03 и 34/06), па је применом члана 248. ЗУП-а поништено решење о одобрењу од 21.10.2009. године и одбијен захтев инвеститора, овде тужиоца за издавање одобрења за реконструкцију и доградњу стамбеног објекта у ... бр. ... у Полазећи од овако утврђених чињеница првостепеног органа, тужени орган је оцењујући наводе жалбе овде тужиоца нашао да исти, с обзиром на утврђено чињенично стање, нису такве природе да би могли утицати на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, с обзиром да је првостепени орган у току поступка правилно утврдио да су подносиоци предлога тек из налаза вештака Д.Д. сазнали да је тужиоцу одобрена изградња објекта на удаљености мањој од оне која је прописана Актом о урбанистичким условима, због чега тај налаз вештака представља доказ који су подносиоци могли употребити као разлог за понављање поступка који је првостепени орган по спроведеном поступку правилно дозволио и након што је утврдио да није испоштовано минимално растојање тужиочевог објекта од бочног суседног објекта како је дато у Акту о урбанистичким условима, правилно закључио да нису испуњени услови за издавање одобрења за изградњу, са чиме у вези је надаље правилно поништио решење о одобрењу од 21.10.2009. године и одбио захтев овде тужиоца за издавање одобрења за реконструкцију и доградњу стамбеног објекта на адреси ... бр. ... у Оценивши и све остале наводе жалбе неоснованим, а првостепено решење јасним и правилно образложеним, тужени орган је применом одредбе члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

По оцени Управног суда, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, правилно је одлучио тужени орган када је у поступку у коме није било повреде правила поступања од утицаја на правилност решавања ове управне ствари, донео оспорено решење и за своју одлуку дао јасне, аргументоване и правилне разлоге, у складу са одредбама чланова 246., 247. и 248. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” бр.33/97, 31/01 и “Службени гласник РС”, бр.30/10), у вези са чланом 91. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, бр.47/03 и 34/06), те чланом 218. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, бр.72/09...24/11).

Наиме, како је у току управног поступка, који је претходио доношењу оспореног решења, службено лице грађевинске струке првостепеног органа утврдило да приликом изградње тужиочевог објекта није испоштовано минимално растојање објекта од бочног суседног објекта одређено у Акту о урбанистичким условима IX-14 бр. 350.3-1213/07 од 02.07.2008. године, због чега нису били испуњени услови за издавање одобрења за изградњу тужиоцу прописани одредбом члана 91. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, бр.47/03 и 34/06), а на шта су указала заинтересована лица у предлогу за понављање поступка након упознавања са налазом вештака грађевинске струке Д.Д. од 03.07.2010. године и допуном налаза од 21.03.2011. године за које су сазнали 03.07.2010. године, односно 16.07.2010. године, и стекли могућност да то сазнање употребе у прилог благовремености и основаности предлога за понављање поступка поднетог 20.07.2010. године, чиме су испунили услове из тачке 1., 4. и 5. члана 239. Закона о општем управном поступку, то је оспорено решење у свему на закону засновано, будући да је

првостепени орган правилно закључио да су испуњени услови за понавање поступка, да подносиоци предлога, овде заинтересована лица имају правни интерес за учешће у поступку као сувласници објекта на суседној парцели од оне на којој се гради, а чијом изградњом би могли бити угрожени њихови интереси, те да су надаље, испуњени услови да се поништи решење о одобрењу реконструкције и доградње стамбеног објекта издатог тужиоцу под бројем: 351-870/09 од 21.10.2009. године, пошто између новопланираног (тужиочевог) и објекта заинтересованих лица на суседној парцели, не постоји потребно удаљење од 4м дато у напред означеном Акту о урбанистичким условима, под тачком 2. Услови за изградњу и реконструкцију објекта у ставу 9. у коме је наведено да је "растојање објекта од бочног суседног објекта минимум 4м" и како надаље према пројектној документацији у списима положај планираног тужиочевог објекта, као и положај објекта на суседним парцелама није верно приказан, шта више Идејни пројекат на основу којег је издато решење од 21.10.2009. године не садржи уцртане објекте на суседним катастарским парцелама (к.п. ... и ... КО ...), већ је само искотирано растојање планираног објекта до границе парцеле према кат.парцели ... КО ... од 1,55м, а у графичком прилогу Скица положаја куће бр. ... у односу на суседне објекте бр....-... и бр.... у ул. ... искотирано је растојање објекта на кат.парцели ... КО ... и растојање од постојећег објекта на кат.парцели ... КО ... и границе парцеле према кат.парцели ... КО ... од 2,54м, из чега следи да је инвеститор приликом подношења захтева за одобрење за изградњу приложио идејни пројекат који не осликава фактичко стање постојања и положаја објекта на кат.парцелама на којима су сукорисници тужилац и заинтересована лица, то је оспорено решење у свему на закону засновано, будући да је првостепени орган правилно закључио да су се стекли сви законом прописани услови да се поступак издавања одобрења за реконструкцију и доградњу стамбеног објекта тужиоца понови, да се поништи решење о одобрењу број: 351-870/09 од 21.10.2009. године, те да се захтев овде тужиоца као инвеститора за издавање одобрења одбије, с обзиром да тужилац не испуњава услове прописане одредбом члана 91. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр.47/03 и 34/06).

Суд је ценио наводе тужбе да је првостепеном органу морала бити позната чињеница о удаљености предвиђених интервенција на објекту тужиоца од објекта заинтересованих лица јер је решењем истог одељења, за послове легализације од 26.01.2006. године одобрена изградња изведених радова Б.Б., а ти радови су изведени на удаљености мањој од 4м од постојећег објекта тужиоца и то пре него што је тужилац предузео било какву интервенцију, али је нашао да се овим наводима не доводи у сумњу правилност оспореног решења, са разлога што је према стању у списима објекат на адреси ... бр.... изграђен године и за исти је Одељење за управно-правне послове СО Земун издало одобрење за изградњу под бројем 351-1680 од 25.09.1969. године, које се односило на изградњу собе и купатила, а у међувремену дограђени део је одобрен решењем Одсека за грађевинске и комуналне послове – легализација општине Земун број: 351-14387/03 од 26.01.2006. године, након што је надлежни орган утврдио да су испуњени услови из члана 160. и 161. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр.47/03) и Одлуке о привременим правилима и условима за издавање одобрења за изградњу и употребну дозволу за објекте изграђене, односно реконструисане без грађевинске дозволе до 13.05.2003. године ("Службени лист СРЈ" бр.30/03), а што даље значи да је овде тужилац, као инвеститор био дужан да свој објекат гради на растојању од минимално 4м од постојећег, затеченог објекта заинтересованих лица, међутим, како је то тужилац пропустио да учини, већ је објекат изградио на основу Идејног пројекта који није урађен у складу са Актом о урбанистичким условима који прописује минималну удаљеност од суседног објекта, због чега је правилно првостепени орган закључио да не испуњава услове за издавање одобрења за градњу, то су из

наведених разлога изложени наводи тужбе неосновани, а оспорено решење законито. Цењени су и остали наводи тужбе којима се указује на неблаговременост поднетог предлога за понављање поступка, али је суд нашао да ови наводи нису основани, будући да је према стању у списима, а по оцени овог суда, првостепени орган правилно утврдио благовременост поднетог предлога у односу на датуме са којим су заинтересована лица стекла могућност да употребе доказ на оконост основаности предлога за понављање поступка због чињенице да је тужилац као инвеститор објекат изградио не поштујући растојање прописано Актом о урбанистичким условима IX-14 број: 350.3-1213/07 од 02.07.2008. године.

Следом изнетог, након закључене усмене јавне расправе, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. и члана 41. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, суд је донео применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чланом 150., 153. став 1. и 163. став 2. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11), који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, с обзиром да у одговору на тужбу који је заинтересованим лицима сачинио пуномоћник из реда адвоката, трошкови нису опредељени.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 12.03.2015. године, 4 У 7196/13

Записничар
Гордана Војновић, с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП